

Kaart met de V1-basissen in West-Vlaanderen.
(bron: De V1 in West-Vlaanderen)

Vanaf 1943 bouwden de Duitsers in Noord-Frankrijk zware V1-bases. Het ging om belangrijke bouwwerken, opgericht met hulp van collaborerende firma's. Dankzij tips van het verzet lagen die opvallende gebouwen snel onder vuur van de geallieerde luchtmacht. Daarop veranderden de Duitsers van tactiek: ze opteerden voor lichte bases, gecamoufleerde kleine betonnen constructies die het werk waren van aangevoerde dwangarbeiders.

Die kleine bases zouden geen skivormige opslagruimten meer hebben (zoals de zware bases) maar zouden bevoorrad worden vanuit ondergrondse opslagruimten: oude krijtgroeven in Noord-Frankrijk en twee depots in West-Vlaanderen, nl. in **de Kimmel- of Lettenberg en in de Rodeberg**. De zgn. Versorgungsstellen 1031 en 1032 (zie kaart, gehaald uit het hierboven geciteerde boek) zijn echter nooit gebouwd. De Duitsers veranderden hun plannen en wilden de V1's via nachtelijke transporten tot de West-Vlaamse bases aanvoeren vanuit Ruin en Doornik.

Welke dwangarbeiders legden al deze West-Vlaamse V1-bases aan? Het ging om overlevenden van de eerste SS-Bouwbrigade die jarenlang uitgebuit en uitgemoord werd op het Britse kanaaleiland Alderney. Wie nog overleefde, maakte tussen 22 juni en 29 juli 1944 een helse tocht mee van Alderney tot in Kortemark: 335 krijgsgevangenen belandden in het kamp Markhove (Kortemark), 218 in het kamp van Proven.

Tijdens de werken aan de bases in West-Vlaanderen (29 juli tot 1 september 1944) kwamen nog eens tien dwangarbeiders om het leven en konden er tientallen ontsnappen. De rest belandde via Sollstedt (mijnbouw) in Steyr-Münichholz, een buitenkamp van Mauthausen (Oostenrijk) waar de Amerikanen hen op 5 mei 1945 bevrijdden.

Het kamp van Proven bevond zich in de vroegere jongensschool. Dit gebouw stond op het plein tegenover het gemeentehuis maar is vandaag verdwenen. Provenaars verborgen voor de krijgsgevangenen tabak en voedsel aan de voet van de (verdwenen) waterpomp tegenover café St.-Victoor (nu café Nobody).

Deze site, het zgn. **Canadabos**, was zo goed als operationeel. Maar op Poperings grondgebied waren er nog meer verregaande plannen en zelfs gestarte bouwwerken voor V1-bases:

- **Bardelenbos Krombeke**: met sporen van twee dubbele schansblokken, een halve lanceerplaat en een vierhoekig gemetselde waterput.
- **St.-Jan-ter-Biezen**: gepland in de bossen aan weerskanten van de Gravendreef, nooit gerealiseerd.
- **Oosthoek, Galgebossen Poperinge**: enkel sporen van niveleringswerken.
- **Helleketelbos Poperinge**: meer bepaald in het Wulfullebos, de Duitsers bliezen alle voorbereidende werken op en de lokale bevolking 'plunderde' de site.
- **Busseboom Poperinge**: gepland bij het kruispunt met de Lindegoedstraat, nooit gerealiseerd.
- **Pastorie Proven**: gepland, nooit gerealiseerd.

De Nieuwe Bankelinde

Deze vroegere conciërgewoning aan de rand van De Lovie dateert uit de 19de eeuw. Het gaat om een alleenstaande villa van zes traveeën en één bouwlaag onder zadeldak met mechanische pannen, klimmende dakkapel en dakvenster onder zadeldak. Let op de rondbogige

muuropeningen. In 2007 renoveerde De Lovie deze woning met Europese en provinciale steun tot een toeristisch infopunt en geschenkwinkel. Je vindt er een tentoonstelling over de historiek van De Lovie, toeristische folders en fiets- en wandelroutes,

een winkel met ambachtelijke producten zoals keramiek, hand-geschept papier, confituren, kaarsen,... Maar ook seizoensgebonden gastronomische teelten van De Lovie (aardpeer, Japanse andoorn, oude aardappelrassen en hopscheuten) of info over bezoeken aan en arrangementen in De Lovie.

De Nieuwe Bankelinde is open van dinsdag tot en met zaterdag van 14 tot 18u. Info 057-33.49.65, www.delovie.be

